

BEŞ

MÜZİKLE TAPINMA

Müzik nerede başlamıştır? Hiçbir ırk ya da halk, müziği kendilerinin başlattığını iddia edemez çünkü her halkın kendilerine özgü bir müzik çeşidi vardır. En ilkel kültürlerin bile, mutluluklarını ya da üzüntülerini şarkılarla dile getirmek üzere davulları ya da başka müzik aletleri vardı.

Müzik hakkındaki en eski kayıtlar Kutsal Kitap'ta bulunur. Eyüp 38:7, dünya oluşturulduğunda, *"Sabah yıldızlarının birlikte şarkı söylediğini ve ilahi varlıkların sevinçle çığırıştığını"* söyler. Müzik yeryüzü ya-

ratılmadan önce, cennette başlamıştı.

Müzik önemlidir, çünkü kendimizi nasıl hissettiğimizi etkileyebilir, duygularımıza işler, hatta hareket etme biçimimizi bile değiştirebilir. Eğer yanlış şekilde kullanılırsa, müzik kötülük için kuvvetli bir güç olabilir. Doğru şekilde kullanıldığında, müzik esenlik ve uyum getirebilir; bizi Tanrı'ya yaklaştırabilir. Müziğin en yüksek amacı, Rab'be tapınmak ve O'nu yüceltmektir.

Kutsal Kitap, hem enstrümental hem de sesli müzik aracılığıyla tapınmaya örnekler verir. Bunlar, Tanrı'ya şükran ve övgü sunma

hizmetimizde bize yardım etmek üzere verilmişlerdir.

Bu derste şunları inceleyeceksiniz:

İlahiyle Hizmet

Müzik Aletleriyle Hizmet

Müzik Aracılığıyla Bereketlenmek

İLAHİYLE HİZMET

*Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle
içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle
birbirinize öğretin, öğüt verin, mez-
murlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söy-
leyerek yüreklerinizde şükranla
Tanrı'ya nağmeler yükseltin. Söy-
lediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab
İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla
Baba Tanrı'ya şükrederek yapın*

(Koloseliler 3:16-17).

Kutsal Kitap bizlere ilahiler ve şarkılar söylememizi buyurur. Efesliler 5:19, yukarıda Koloseliler'den verilen ayetlere neredeyse tıpatıp uymaktadır. İlahiler, şarkılar ve ilahi/şarkı söylemenin Kutsal Kitap'ta yüzlerce kez geçtiğini söylemek abartı olmaz. Tanrı, Kendisini şarkılarla, ilahilerle övmemizi ister çünkü bizim övgümüze layıktır ve bunu yapmak ruhsal bakımdan bizler için çok yararlıdır.

Mesih inanlıların topluluklarında söylenen ilahilerin bazıları Mezmurlar'dan alınmıştır. Ayetler aynen alınarak müzikle birleştirilmiş-

tir. Bu düşünce bizim neslimize özgü değildir çünkü Mezmurlar Kitabı, Yahudi ulusunun ilahi kitabıydı. Bayram günleri için (Mezmur 81 gibi), bağışlama istemekte (Mezmur 51 gibi) özel mezmurları ve daha başka birçok konuda mezmurları vardı. Ama en büyük çoğunluğu, övgü ve şükran sunan şarkılar, ilahiler oluşturuyordu.

İncil bizleri, bu mezmurları ve diğer ilahi ve kutsal şarkıları söylemeye teşvik eder. Günümüzdeki Mesih inanlıların ilahileri, mezmurlar kadar çeşitlidir; cenazeler ve düğünler, dua ve yakarışlar, övgü ve tapınma ilahileri gibi çeşitli ilahi türleri vardır.

Her ilahi türünün bir amacı vardır. *"Olduğum gibi geliyorum"* diyen bir ilahi, günahlıyı Rab'be olduğu gibi gitmeye teşvik eder ve kilisede kurtuluş çağrısı verildiğinde sık sık çalınır. *"Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi"* diyen bir ilahi, inanlının hayatının her alanını Rab'be vermek istediğinde kendisini Kutsal Ruh'un yoklayışma açmasına yardım eder.

Birçok tapınma ilahisi adanmışlık gibi başka bir konuyla başlar. Rab'be, bu bize her neye mal olursa olsun O'na itaat edeceğimizi söyleriz. Sonra ilahi bize, neden O'na itaat etmeye istekli olduğumuzu hatırlatır: Çünkü Rab buna layıktır. Sonra,

Rab'be ilahi söylerken belki de farkına bile varmadan iyice kendimizi verip, O'na övgüler söylerken "kendimizden geçeriz."

Mesih inanlıları, fazlasıyla sık bir biçimde, övgünün bu alanını göz ardı etmişlerdir, çünkü seslerinin iyi olmadığını düşünmüşlerdir. Ama tapınma ilahileri sadece özel günler ya da başka insanların evlerinde dinlemeleri için kayıt yapmakla sınırlı değildir. İlahiler, bizimle Tanrı arasındaki övgü şarkıları - bizim O'na söylediğimiz aşk/sevgi şarkılarıdır. Başka insanlar bunları duyup bunlardan zevk alabilirler ama onların takdiri ikinci sıradadır. Bizler ilk olarak Rab'be *hitaben* ve Rab

için söyleriz.

Bir tapınma ilahisi duyduğumuzda onu nasıl tanıyabiliriz? Tapınma ilahisi, bizden ya da bizim kendi ihtiyaçlarımızdan bahsetmez ve günahlıyı Mesih'e gelmeye davet etmez. Tanrı'yı ulular, Mesih'i yüceltir, Rab'bin büyüklüğü ve iyiliğinden söz eder. Bizleri bulunduğu yerden alıp Mesih'le göksel yerlere taşıyan ilahiler bu türden ilahilerdir. Ezbere bildiğimiz basit bir koro olabilir ama Baba'yı yüceltir.

*RAB'bin sevgisini sonsuza dek
ezgilerle öveceğim, sadakatini
bütün kuşaklara bildireceğim.*

*Sevgin sonsuza dek ayakta kalır
diyeceğim, sadakatini gökler kadar
kalıcı kıldın* (Mezmur 89:1-2).

MÜZİK ALETLERİYLE HİZMET

Rab'be müzik aletleriyle tapınmak, Eski Antlaşma'da sık sık geçen bir konudur. Borazan ve flüt gibi nefesli çalgılar, harp ve lir gibi telli çalgılar ve davul ve zil gibi vurmali çalgılar gibi birçok alet kullanılıyordu. Eski Antlaşma zamanında Tanrı'ya tapınan kişiler, Rab'be övgüler sunmak için bulabildikleri her türlü müzik aletini kullanıyorlardı.

Bizler de onların örneğini izleyerek

elimizde her ne varsa onunla Rab'bi övebiliriz. Tanrı'yı onurlandırıp yüceltmeyi istediğimizde "doğru" ya da "yanlış" müzik aletleri diye bir şey yoktur. Birisi bir sazı ya da neyi kullanabilir ya da bir orkestrayı yönetebilir. Bir başkası bir davula vurabilir ya da gitarı çalabilir. Ama hepsi de Tanrı'nın yüceliği için çalmaktadır.

İzlememiz gereken kurallar var mıdır? Bir önceki dersimizde gördüğümüz gibi en önemlisi tutumdur. Eğer bir müzik aleti çalacaksam, elimden gelenin en iyisini yapmayı isterim çünkü Tanrı benim yapabileceğimin en iyisine layıktır ama bu, aleti usta bir virtüöz gibi çalabi-

lene kadar beklemem gerektiği anlamına gelmez. Burada ve Şimdi elimden gelenin en iyisini yapacağım anlamına gelir.

Aynı zamanda, müziği kendi yeteneğimi "göstermek" için bir fırsat olarak kullanmamaya dikkat etmeliyim. Gurur, günahdır. Sahip olduğum her ne yetenek varsa onun Tanrı'dan geldiğini ve hizmet ettiğimde hizmetimi sevgiyle yapmam gerektiğini hatırlamalıyım. Yoksa müziğimin ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden fazla bir değerli olmaz (1.Korintliler 13:1).

Birçok müzik çeşidi vardır. Bazıları hızlı ve canlı, bazıları ise yumuşak

ve yavaştır. İnanlılar topluluğunun tapınmasında her birinin kendine özgü bir yeri vardır. Ancak, başka insanların müzik zevklerine karşı duyarlı olmalıyım. Bunun insanları rahatsız edeceğini bildiğim yerlerde yüksek sesli ve hızlı müzik çalmamalıyım. Birbirimize saygı gösterme ilkesi (Romalılar 12:10), hayatlarımızın başka alanları için olduğu kadar müzik alanında da geçerlidir.

Tanrı sizi müzik alanında bir yetenekle bereketlediyse, bu yeteneği müjdeyi yaymanıza ve başkalarını yürekten tapınmada teşvik etmenize yardım etmekte kullanmasını isteyin. Siz dua ettikçe Tanrı size o

durumda hangi ilahi ve şarkıları çalmanız gerektiğini gösterecektir. Bunlar sunumdan önce dikkatle prova edilmeli ve üzerinde düşünülüp planlanmalıdır. Rab müziğinizi meshedecek ve size esin verecek ve hangi ilahileri seçmeniz gerektiği konusunda size yol gösterecektir.

Müzik aletinizi, Rab'le özel olarak yalnız geçirdiğiniz zamanlarda da kullanabilirsiniz. Kendi müziğinizi ya da ilahi sözlerinizi yazarak Tanrı'ya müzik sunmakta ya da Tanrımız'ın güzelliği ve görkemini aklınıza getiren sevdiğiniz ilahileri söylerken sevinç bulacaksınız. Müzik, Tanrı'nın insana verdiği en bü-

yük armağanlardan biridir. Aynı zamanda bizim Tanrı'ya en büyük armağanlarımızdan biri olarak da sunulabilir.

MÜZİK ARACILIĞIYLA BEREKETLENMEK

İkinci Tarihler 20 bizlere, Rab'be müzik ve ilahilerle tapınarak kazanılan bir savaşı anlatır. Üç putperest ulus, küçük Yahuda krallığına karşı yürümek için güçlerini birleştirip bir ittifak kurmuşlardı. Sayıları çok büyük olduğu için savaşın sonucu daha başından belli gibiydi.

Tanrı halkı bunu duyduğunda, kendilerine yardım etmesi için Tanrı'ya

yakardılar. Ancak Tanrı onlara askeri stratejiler göstermek yerine, *"Rab'be övgüler olsun! Rab'bin sev-gisi sonsuzdur!"* diye ilahiler söyle-yerek ordunun önünden gitmeleri üzere müzisyenler yollamalarını söyledi. Onlar ilahi söylemeye başladıklarında Rab istilacıları paniğe düşürdü. Birbirlerine dönüp, birbirleriyle savaştılar ve birbirlerini öldürdüler.

Tanrı halkı bundan sonra sadece ganimetleri toplamak üzere ileriye doğru harekete geçti. Bundan sonra harplerini, borazanlarını çalarak, kendilerine zaferi sağlayan Rab'be yücelik vererek kente döndüler.

Şu anda bizler bir savaşıla karşı karşıya olmayabiliriz ama Efesliler 6 bizlere, günümüzde düşmanlarımızın et ve kandan olmadığını, Şeytan ve onun güçleri olduğunu hatırlatmaktadır. Yüzlerce yıl önce fiziksel düşman ilahilerle yenildiği gibi, günümüzde de ruhsal düşman aynı şekilde yenilebilir.

Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?... Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ...Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz (Romalılar 8:31,35,37).

Pavlus ve Silas, müjdeden ötürü hapse atılmış (Elçilerin İşleri 16) ve Rab'de sevinmişlerdi. Şiddetli dayaklar yeyip ayakları tomruğa konulduğu halde dua edip Tanrı'ya övgü ilahileri söylemişlerdi. Birdenbire şiddetli bir deprem olmuş ve zincirleri kırılmıştı. Tanrı onları özgür kılmıştı!

Sonra başka bir şey oldu. Korkan gardiyan kendini öldürmek üzereydi ki Pavlus ona kaçmadıkları konusunda güvence vererek onu durdurdu.

Adam, "*Kurtulmak için ne yapmalıyım?*" diye haykırdı.

Pavlus'la Silas'ın arzuladıkları fırsat da buydu. Adama, İsa Mesih'e iman ederse evine ve ev halkına kurtuluş geleceğini söylediler. Kendisi ve ev halkı iman ettiler ve derhal vaftiz edildiler. Pavlus ve Silas bundan sonra çifte zaferden ötürü sevinebileceklerdi.

Günümüzde bile insanlar müzik aracılığıyla Mesih'e iman etmektedirler. Güney Amerikalı bir gerilla, ilahi seslerini duyduğu küçük bir kiliseye girdikten sonra tövbe etti. Diğerleri müzik aracılığıyla kilise toplantılara katılmaya karar verdiler. Bazı durumlarda müzik ö kadar harika değildi ama Rab'be adanmış olduğu için Kutsal Ruh, onu erkek

ve kadınları Kendine çekmek için kullandı.

Sizin deneyiminiz onlarınkinin aynısı olmadığı halde, onların deneyimlerini anlamak sizin için kolaydır. Rab bir ilahi aracılığıyla sizin kendi sorunlarınızı unutup başkalarına uzanmanıza yardım etmiştir. Bir ilahi size, Rab'bin yanınızda olduğu, bir sonraki adımı atmakta size yardım etmeye hazır olduğu hakkında güvence vermiştir. Bir ilahi aracılığıyla yeni bir umudunuz ve cesaretiniz var ve Tanrı'nın gerçekten ne kadar büyük ve kuvvetli olduğunun bilincine varıyorsunuz.

İkinci Tarihler 5:14 bizlere, kâhinler

tapmakta ilahi söylediğinde, Rab' bin görkeminin tapınağı, onların görevlerini sürdüremeyecekleri şekilde çok güçlü bir şekilde doldurduğunu bildirir.

Üzgün olduğunuzda ya da kendinizi yalnız hissettiğinizde bir tapınma ilahisi söyleyin. Korku duyduğunuzda Rab'be ilahiler söyleyin! Rab' bin ne kadar çabuk bir şekilde yüreğinizi sevinçle dolduracağı sizi şaşırtacaktır. Belki birisinden, bir arkadaşınızdan ya da cemaatin bütününden sizinle birlikte ilahi söylemelerini rica edebilirsiniz. İlahi söylemek bizleri sevinç ve sevgiyle birleştirir ve birlikte kuvvet olduğunu hepimiz biliyoruz.

Aynı zamanda çekingen birinin İsa'ya uzanmasına yardım ediyor olabiliriz. İsa bizim korkularımızı alıp götürür ve onun da korkularını alıp götürecektir. Bizler hem o anda Rab'bin yüreğimize koyduğu ilahilerle hem de önceden üzerinde dua edip dikkatle provasını yapmış olduğumuz özel ilahilerle tapınabiliriz. Her iki biçimde de yüreklerimiz yükselir ve kuvvetleniriz.

Ancak bizim aldığımız yararlardan daha da önemlisi, Rab'bin Kendisine hizmet etme ayrıcalığıdır. Bizler Rab'bi sadece övgünün bizim için yaptıklarından ötürü değil, O bizim övgümüze layık olduğu için överiz.

"Kapılarına şükranla, avlularına öv-

güyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun! Çünkü RAB iyidir, sevgisi sonsuzdur" (Mezmur 100:4,5).

Tanrı şimdi ve bütün sonsuzluk boyunca bu tapınmaya layıktır. Rab'bi sevinçle kutsayalım! Biz O'nu kutsadıkça, O da bizi kutsayacaktır. Yarattıkları şarkı ve ilahilerle Kendisini kutsadıkça Tanrı'nın hissettiği sevinci tahmin edebiliyorum. Hatta, Tanrı da şarkı söyler: *"Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle. Alabildiğine sevinecek senin için, sevgisiyle seni yenileyecek, ezgilerle coşacak"* (Sefanya 3:17).

Haleluya!